

Thøger Larsen  
*Augustnat*

Marken dufter af modent Korn  
en sildig Aften i Høst, -  
op over Fjorden et Maanehorn  
stiger i yderste Øst,  
stanger ind i en liden Sky  
et gyldentblødende Saar,  
mens hen over Vover og Vange  
Vinden vaklende gaar.

Langs Skoven fører den alfar Vej,  
furet af Hjulets Fælg, -  
Løvet gaber i Møde mig  
med tusinde Skyggesvælg;  
Skoven lurker med skumle Hvisk,  
lumsk som en hungrig Trolde -  
jeg aner de Svælg saa dybe  
som Helved og Hedenold.

Skyerne sejle i sindig Flok,  
flade og sorte de ses,  
den største ligner en Djævlørk  
med en Taagefinne-Kres;  
de strække gennem det Evigblaa  
Luffer og Tunger ud; -  
tyst mellem Skyernes Rande  
kastes med Stjernesud.

Natten rider paa Jordens Ryg  
i Rummet sit Elverridt,  
rækker sin Skaal, og jeg drikker tryk,  
til Nattens Væsen er mit.  
Elske dig Gud, min Hjertenskær!  
Jeg elsker den store Nat,  
rider med hende i underligt Vejr,  
elverskudt, besat ...

Jord, 1904.